

Calcul Numeric

Prof. Bogdan Gavrea

ISA 2018-2019

Șiruri de operatori de aproximare

Operatori liniari și pozitivi

Definiție (Operatori liniari și pozitivi)

Un operator $L : C[a, b] \rightarrow C[a, b]$ se numește operator liniar și pozitiv dacă pentru orice $f, g \in C[a, b]$ și $\alpha, \beta \in \mathbb{R}$ avem

- **liniaritate:** $L(\alpha f + \beta g) = \alpha L(f) + \beta L(g)$,
- **pozitivitate:** $L(f) \geq 0, \forall f \in C[a, b], f \geq 0$.

Exemple.

- a) Fie $\Delta : a = x_0 < x_1 < \dots < x_n = b$ o diviziune a intervalului $[a, b]$. Atunci operatorul: $s_\Delta : C[a, b] \rightarrow C[a, b]$ este un operator liniar și pozitiv. Aici $s_\Delta(f)$ reprezintă spline-ul liniar de interpolare al funcției f relativ la diviziunea Δ .
- b) Operatorul $L : C[a, b] \rightarrow C[a, b]$, dat prin

$$L(f)(x) = \frac{b-x}{b-a}f(a) + \frac{x-a}{b-a}f(b)$$

este un operator liniar și pozitiv. Se observă că $L(f) = L_1(f; a, b)$ (polinomul de interpolare Lagrange de gradul 1 pentru nodurile $x_0 = a, x_1 = b$).

Teorema Popoviciu-Bohmann-Korovkin.

Teoremă (Popoviciu-Bohmann-Korovkin)

Fie $(L_n)_{n \in \mathbb{N}}$, $L_n : C[a, b] \rightarrow C[a, b]$ un șir de operatori liniari și pozitivi. Condiția necesară și suficientă pentru ca

$$\lim_{n \rightarrow \infty} \|f - L_n(f)\|_{\infty} = 0, \quad \forall f \in C[a, b]$$

este ca

$$\lim_{n \rightarrow \infty} \|e_k - L_n(e_k)\|_{\infty} = 0, \quad k = 0, 1, 2,$$

unde $e_k(x) = x^k$, $k \in \mathbb{N}$.

Definiție (Operatorul Bernstein)

Fie $f \in C[0, 1]$ și $n \in \mathbb{N}$. Se numește polinom Bernstein de grad n , polinomul

$$B_n(f)(x) = \sum_{k=0}^n p_{n,k}(x) f\left(\frac{k}{n}\right),$$

unde polinoamele de grad (exact) n , $p_{n,k}(x) = \binom{n}{k} x^k (1-x)^{n-k}$, $k = \overline{0, n}$ se numesc polinoamele fundamentale Bernstein de grad n .

Proprietăți ale operatorilor Bernstein

Teoremă (Convergența operatorilor Bernstein)

Sirul de operatori Bernstein $(B_n)_{n \in \mathbb{N}}$ este un sir de operatori de aproximare, i.e.,

$$\lim_{n \rightarrow \infty} \|B_n(f) - f\|_{\infty} = 0, \forall f \in C[0, 1].$$

Observație. Avem:

$$B_n(e_0) = e_0, \quad B_n(e_1) = e_1, \quad B_n(e_2)(x) = x^2 + \frac{x(1-x)}{n}.$$

Teoremă (Pastrarea monotoniei si convexității)

Fie $f \in C[0, 1]$.

- a) Dacă f este o funcție monotonă pe $[0, 1]$ atunci $B_n(f)$ este o funcție monotonă și de aceeași monotonie cu f (**păstrarea monotoniei**);
- b) Dacă f este o funcție convexă (concavă) pe $[0, 1]$ atunci $B_n(f)$ este o funcție convexă (concavă) pe $[0, 1]$ (**păstrarea convexității**).

Algoritmul Popoviciu-Casteljau

Din identitatea:

$$\binom{n}{k} = \binom{n-1}{k} + \binom{n-1}{k-1},$$

obținem identitatea:

$$p_{n,k}(x) = (1-x)p_{n-1,k}(x) + xp_{n-1,k-1}(x).$$

Algoritmul Popoviciu-Casteljau

Din identitatea:

$$\binom{n}{k} = \binom{n-1}{k} + \binom{n-1}{k-1},$$

obținem identitatea:

$$p_{n,k}(x) = (1-x)p_{n-1,k}(x) + xp_{n-1,k-1}(x).$$

Mulțimea $\mathcal{B} = \{p_{n,0}(x), \dots, p_{n,n}(x)\}$ reprezintă o bază în Π_n . Fie $P \in \Pi_n$ cu reprezentarea

$$P(x) = \sum_{k=0}^n a_k p_{n,k}(x).$$

Următorul algoritm calculează iterativ valoarea lui $P(x)$.

Algoritmul Popoviciu-Casteljau

Din identitatea:

$$\binom{n}{k} = \binom{n-1}{k} + \binom{n-1}{k-1},$$

obținem identitatea:

$$p_{n,k}(x) = (1-x)p_{n-1,k}(x) + xp_{n-1,k-1}(x).$$

Mulțimea $\mathcal{B} = \{p_{n,0}(x), \dots, p_{n,n}(x)\}$ reprezintă o bază în Π_n . Fie $P \in \Pi_n$ cu reprezentarea

$$P(x) = \sum_{k=0}^n a_k p_{n,k}(x).$$

Următorul algoritm calculează iterativ valoarea lui $P(x)$.

Algoritmul Popoviciu-Casteljau. Fie $p_i^0 := a_i$, $i = \overline{0, n}$.

for $r = 1 : n$

for $i = 0 : n - r$

$$p_i^r := (1-x)p_i^{r-1} + xp_{i+1}^{r-1};$$

end;

end;

Out: $P(x) := p_0^n$.

Curbe Bezier. Algoritmul Popoviciu-Casteljau

Fie $A_k \in \mathbb{R}^2$, $k = \overline{0, n}$ puncte distincte în plan. Curba Bezier determinată de punctele A_k , $k = \overline{0, n}$ este

$$P(t) = \sum_{k=0}^n p_{n,k}(t) A_k, t \in [0, 1],$$

unde $P(t)$ este punctul curent pe curba Bezier, $P(t) = (x(t), y(t))^T$ și $A_k = (x_k, y_k)^T$, $k = \overline{0, n}$. Punctul curent $P(t)$ se poate obține folosind algoritmul Popoviciu-Casteljau.

Algoritmul Popoviciu-Casteljau (Curbe Bezier). Fie $p_i^0 := A_i = (x_i, y_i)^T$, $i = \overline{0, n}$.

for $r = 1 : n$

for $i = 0 : n - r$

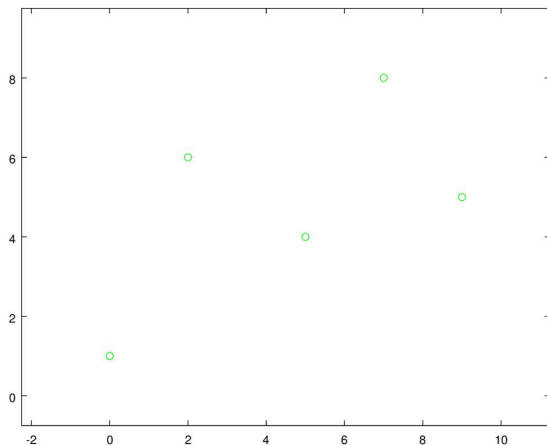
$$p_i^r := (1 - t)p_i^{r-1} + tp_{i+1}^{r-1};$$

end;

end;

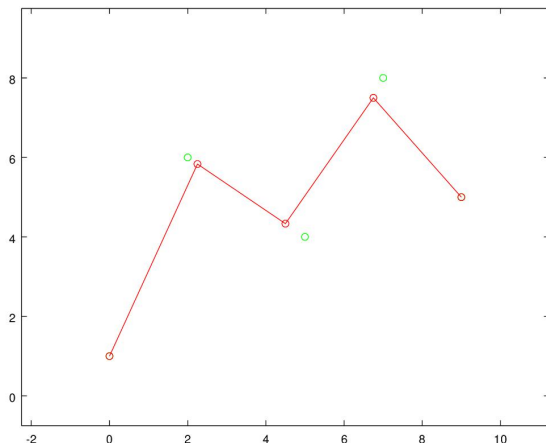
Out: $P(t) = (x(t), y(t))^T := p_0^n$.

Aplicații. Spline-uri Bezier.

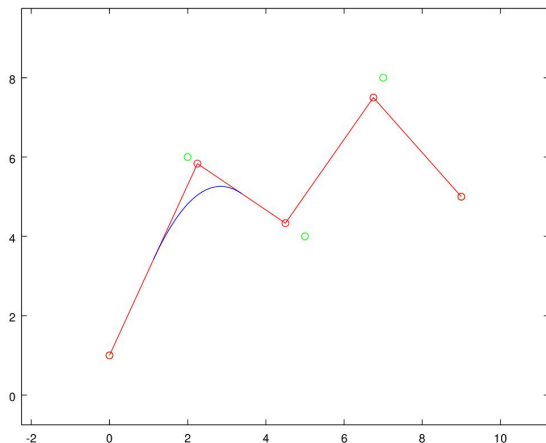
Punctele verzi $(x^{(data)}, y^{(data)})$ obținute din măsurători. Diviziunea pe axa Ox , $\Delta_x^{(data)} : x_0^{(data)} < \dots < x_N^{(data)}$, nu este în general echidistantă.

Aplicații. Spline-uri Bezier.

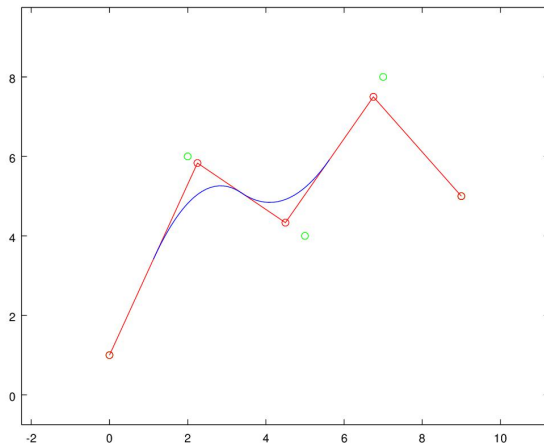
Punctele roșii ($x^{(equi)}$, $y^{(equi)}$) determină o diviziune echidistantă pe Ox . Numărul lor este egal cu cel al punctelor verzi, iar $y^{(equi)}$ se obține din spline-ul liniar atasat punctelor verzi. Spline-ul liniar atasat punctelor roșii devine spline-ul de referință.

Aplicații. Spline-uri Bezier.

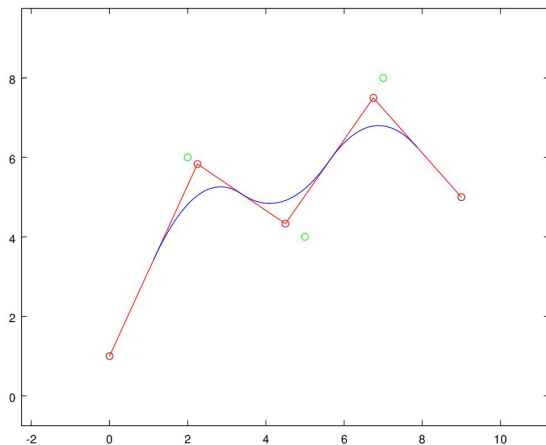
Fiecare subinterval al diviziunii $\Delta_x^{(equi)}$ se înjumătățește $\Rightarrow$ punctele $(x^{(fine)}, y^{(fine)})$ și diviziunea $\Delta_x^{(fine)}$. Pe primul subinterval $[x_0^{(fine)}, x_1^{(fine)}]$ rămâne spline-ul liniar, iar pe intervalul $[x_1^{(fine)}, x_3^{(fine)}]$ folosim curba Bezier de ordinul 2...

Aplicații. Spline-uri Bezier.

Pe subintervalul $[x_3^{(fine)}, x_5^{(fine)}]$ folosim din nou curba Bezier de ordinul 2...

Aplicații. Spline-uri Bezier.

Pe subintervalul $[x_5^{(fine)}, x_7^{(fine)}]$ folosim curba Bezier de ordinul 2, iar pe intervalul $[x_7^{(fine)}, x_8^{(fine)}]$ folosim spline-ul liniar inițial $\Rightarrow$ traiectorie de clasă C^1 .